

FO(U)REVER

EDITORIÁL

Nesklamali sme, prinášame nové čítanie, nové zaujímavosti, nové pohľady.

Len škoda, že „aktivita“ našich prispievateľov nabrala iritujúce rozmery.

Ale snáď nebudeme NĚPREBUDENÍ !

OBSAH

Editoriál	1
Taká drobnosť	3
Skvelé	6
Prváci a ich myšlienkové pochody na hodinách	8
Interview s Markusom Tonkovičom	11
Veď, čo na tom, že.....	13
Záver.....	14

TAKÁ DROBNOSŤ

... akou je napísanie eseje...

Začiatok

Keď si mám spomenúť na dôvod, kvôli ktorému som cestoval do Bologne, zdá sa mi to ako večnosť. V minulom školskom roku mi profesorka Rosenbergová navrhla, aby som napísal zopár slov do súťaže Esej Jána Johanidesa. Súhlasil som, ale v hlave som si pomyslel, že sa z toho pravdepodobne nejakým spôsobom vyhovorím. Jeden deadline bol fuč, zrazu aj druhý a ja som na esej pomaly aj zabúdal. Ale cez zimné prázdniny som dostal pri pohľadoch na čajové šálky a medovníky „vnuknutie“, že by som predsa len mohol niečo napísať. Vybral som si tému **Bez sebaovládania neexistuje krása**. Dumal som, písal som, dumal, písal, dumal, dumal a popísal zopár strán. Vyhodnotenie bolo až o niekoľko mesiacov, v apríli, ale úprimne, ani som neuvažoval o tom, že by som sa mohol umiestniť.

Prišiel apríl a pozvánka na vyhodnotenie do Šale. Stále som nedúfal, že by som mohol vyhrať, a tak som šiel viac-menej len na výlet. Posedel som si, prešla hodina, dve a už vyhlasovali prvé tri miesta. Koniec bol už blízko a ja som veľmi ani nepočúval. Ale zrazu začali čítať moju esej. Nechcelo sa mi veriť, ale získal som **prvé miesto**. Po slovnom hodnotení mojej práce členkou poroty z Literárneho a informačného centra v Bratislave som ešte odpovedal na niekoľko otázok. Ako neskôr podotkla profesorka Rosenbergová, treba si dať do súvislosti svoje odpovede s literárnou prácou, ktorú niekde prezentujeme. Všetko je zreteľné... Najviac som sa, samozrejme, potešil cenou, ktorou bol výlet do Bologne na Medzinárodný veľtrh detských kníh.

Pokračovanie prvé

Presuniem sa o rok dopredu a ja mám zopár hodín pred odletom do Milána /o 12. hodine/ z letiska Milana Rastislava Štefánika v Bratislave. Cestoval som spolu so spisovateľom Marekom Vadašom. Spolu sme prileteli do Talianska, na letisko v Bergame. Odtiaľ sme šli hodinu autobusom na vlakovú stanicu v Miláne. Na nej sme sa rýchlo zorientovali, kúpili si lístky na vlak, našli nástupište a už sme sa viezli do Bologne. Tam sme prišli okolo 17:45. Prvé prekvapenie, čakal nás vodič zo Slovenska, Marián. Prijemný 60-ročný chlapík, ktorý rozprával veľa a stále. Odviezol nás do centra mesta, kde sme šli do mestskej knihovne na expozíciu detských kníh, ilustrácií a mediálnych pomôcok pre deti. Som veľmi rád, že som tam mohol stretnúť jednu skvelú slovenskú ilustrátorku, Danielu Olejníkovú, ktorá tam mala svoje výtvary taktiež vystavené. Po oficiálnom otvorení expozície som sa išiel ubytovať do penziónu La Gaiana, nachádzajúceho sa asi 20 km od Bologne. Bolo to v pohodovom vidieckom prostredí, na okolí len samé polia a starodávne talianske domčeky.

Môj hlavný program bol ale až na ďalší deň. Navštívil som Medzinárodný veľtrh detských kníh. Každá krajina na ňom mala svoje zastúpenie a svoj stánok, v ktorom mali vystavené knihy od rôznych vydavateľstiev a autorov. Boli tam naozaj krásne ilustrácie, ale zároveň to bol veľtrh gigantických rozmerov. Oproti tomu je Agrokomplex mravenisko. Prešiel som jeden a pol pavilóna a už som bol ilustráciami od Mexika až po Južnú Kóreu presýtený. Ak ho chcete niekedy navštíviť, odporúčam prísť na viac dní.

Z toho krátkeho pobytu môžem rozhodne usúdiť, že Bologna je pre mňa jedno z najkrajších talianskych miest, ak aj nie najkrajšie. Nedá sa v ňom ani stratiť, pretože všetky uličky vedú späť na námestie Piazza Maggiore. Kúsok od neho sa nachádza dominanta Bologne, dve veže. Po Bologni ich je roztrúsených viac, ale tieto dve sú výnimočné tým, že

jedna z nich je naklonená. Nachádzajú sa v okolí univerzitnej štvrte, kde sú na každom kroku študenti posedávajúci na schodoch, obrubníkoch alebo hocikde inde, kde sa vyskytne tieň. Knižnú históriu mesta je taktiež ľahko poznať, v meste sa nachádzajú desiatky kníhkupectiev a antikvariátov. Našiel som aj uličku, na ktorej boli staré drevené pulty plné rôznych kníh.

Prvá vec, ktorá vám možno napadne, keď počujete Bologna, sú bolonské špagety. Gastronómia v meste bola naozaj bohatá a ja som z nej ochutnal tortellini, ktoré sú pre Bolognu typické a robia ich na mnoho spôsobov. Taktiež sa v každej uličke dajú nájsť neustále plné vínné bary, v ktorých si po večeroch môžete posedieť vonku, aj keď je lejak, pretože väčšina striech v meste siaha až na chodník.

Bologna mala skrátka pravú taliansku atmosféru (už len kvôli tomu, že málokde sa dorozumiete po anglicky). Som veľmi rád, že som tam mohol vycestovať, aj keď to bolo len za takú drobnosť, akou je napísanie eseje. /Jonáš Sudakov IV.B/

Pokračovanie druhé

Znova sa posunieme o rok dopredu, Jonáš už maturuje. A znova píše inšpiratívnu esej na tému **Každý je aspoň raz vinníkom**. A znova je ocenený. Nie je znova prvý, ale získava krásne druhé miesto. Ocenenie si preberá v Šali 26. 4. 2017.

/Text eseje si môžete prečítať na internetovej stránke školy, v časti Predmetové komisie, PK slovenského jazyka a literatúry./

Pokračovanie tretie

Nájde svoje pokračovanie???????

SKVELÉ

„Načo je knižka,“ pomyslela si Alica, „keď nemá ani obrázky...?“
/Lewis Carroll, *Alica v krajine zázrakov*/

(Úvaha)

Toto bola téma úvahy, ktorú si mohli vybrať tohtoroční maturanti spomedzi 4 tém a útvarov. Môžete si prečítať prácu Dominiky Valovičovej zo IV. B triedy, ktorá bola hodnotená 28 bodmi, teda má 100%. Napísala to presne: „Ale to, čo nezachytia oči, zachytí duša. Aj človek, ktorý nevidí, môže v literatúre uvidieť. Skutočná krajina zázrakov je až za stenou všeobecnej koncepcie ľudských zmyslov. Písmená sú len prostriedkom a duša plátnom. Prostriedok, ako z hlavy autora preniesť film aj ku mne.“

Každý večer sa Alici sníva ten istý sen. Biely králik vytiahne z vrečka saka hodinky a dáva jej na vedomie, že už mešká. V diere pod starým stromom na ňu čaká svet, kde musí vyfarbiť lupene všetkým ružiam. Toto si predstavím, keď počujem meno Alica.

Pred zrakom mám od detstva ten konkrétny obraz Alice, ktorý musí vyzeráť presne tak, ako je nakreslená v knižke na mojej poličke a nijako inak. Obrázky v knihách dávajú možnosť zaniknúť celému deju aj slovesnému umeniu. Podsúvajú jednu predstavu danej témy, a tak je ťažké vidieť ju inak. Ktovie, aký zámer mal Lewis Carroll pri písaní svojho najznámejšieho diela? Možno nám nechcel ponúknuť konkrétnu Alicu, možno ani nechcel napísať rozprávku. Možno Alica a celý svet zázrakov mali byť len podnetom na zamyslenie, na hľadanie širších súvislostí. No vtom prišiel ilustrátor a celé dielo obmedzil na jednu Alicu, jednu rozprávku.

Alica má ale v niečom pravdu. Načo čítať knižku, v ktorej nič nevidno? Aj ja mám rada knihy s obrázkami. Ale nie určitými. Kniha sama osebe je abstraktným umením. V rade písmen sa črtajú slová a za nimi je obraz. Koľko ľudí sa chytí knihy, jednej knihy s rovnako uloženými písmenami, toľko ľudí tam nájde iný obraz. A práve vďaka knihám, ozdobeným len písmenami, je každý človek iný. A po svete behá toľko hláv s rôznymi myšlienkami a s rôznymi podobami jedného príbehu, ktorý všetci prečítali.

Tak, ako sa detstvo raz zúži len na niekoľko určitých spomienok či domyslených predstáv, tak si aj na obrázkové knižky spomínam len ako na zopár konkrétnych ilustrácií. Ale to, čo nezachytia oči, zachytí duša. Aj človek, ktorý nevidí, môže v literatúre uvidieť. Nezáleží na tom, aký je fond písma. Aj bodky vtlačené do papiera dokážu uviesť čitateľa do deja. Skutočná krajina zázrakov je až za stenou všeobecnej koncepcie ľudských zmyslov. Vidím príbeh očami alebo vnútorným bytím? Tak, ako sa Alici jej sen premieta v hlave ako film, tak čierne písmená na bielom papieri premietajú film vo mne. Písmená sú len prostriedkom a duša plátnom. Prostriedok, ako z hlavy autora preniesť film aj ku mne.

Alica je sama autorom svojich snov. Spleť imaginárnych obrazov, ktoré produkuje jej fantázia, vytvorili jej príbeh. A o tom to celé je. O fantázii. O schopnosti vidieť to, čo nie je. Vzhľadom na Alicin vek jej možno odpustiť, že nerozumie literatúre bez obrázkov. A možno rozumie. Možno aj viac ako ja. Možno som Alicu len ja nepochopila. A nie je ona sama len výplodom Carrollovej fantázie? Celé je to sen. V tom prípade je moje uvažovanie zbytočné...

Je to len sen o sne...

PRVÁCI A ICH MYŠLIENKOVÉ POCHODY NA HODINÁCH

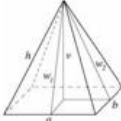

MONDAY	TUESDAY	WEDNESDAY	THURSDAY	FRIDAY
Informatika dospávam ešte ťažký víkend	Slovenský jazyk	Anglický jazyk	Fyzika	Geografia
Geografia kam do sveta sa vyberiem?	Anglický jazyk	Nemecký jazyk	Chémia zas nechápem :(	Dejepis
Nemecký jazyk pravidelné skúšanie je smrť!	Biológia pri pojmoch reptilia a quercus sa strácam	Náboženstvo rozprávky na tejto hodine mam rada	Biológia	Literatúra
Matematika ideálna hodina na hranie biliardu	Chémia raz chápem, potom zas nie..	Informatika pozeranie zláv v H&M	Matematika to sme kedy preberali ??	Matematika ten biliard mi už vážne škodí!
Slovenský jazyk snažím sa byť anjel, ale nedarí sa :(	Matematika biliard je o uhloch	Matematika	Nemecký jazyk	Anglický jazyk I wanna sleep, please!
Anglický jazyk EASY!!	Dejepis história je dosť zaujímavá	Literatúra veľa srandy, ale aj veľa učenia	Slovenský jazyk	Fyzika Pán učiteľ už nás prosím netrápte
		Telesná počme už domov		Telesná PIATOK

Natália Bajanová

Natália Bajanová, I.A

Pondelok	<u>Informatika</u>	<u>Geografia</u> NAČO mi je? Aj tak sa Zem točí okolo mňa.	<u>Fr. Jazyk</u> J'mappell e Emma und ich bin veľmi nadaná on languages	<u>Matematika</u> Existuje graf určujúci moje zúfalstvo? Ten by sa mi zišiel.	<u>Sl. Jazyk</u> Panebože, mám učebnicu?	<u>Ang. Jazyk</u> Haha... Aj tak nedávam pozor.	<u>Etika</u>
Utorok	<u>Literatúra</u>	...ak si dám facu a bude bolieť... <u>Ang. Jazyk</u> Som slabá alebo silná?	<u>Biológia</u> Sú vôbec všetci ľudia rovnaký biologický druh?	Stočími vedieť, že chémia medzi <u>Chémia</u> niektorými ľuďmi je vlastne mágia- ako to, že som vyrátala tento príklad	<u>Matematika</u> ČO BUDE NA OBED???	<u>Dejepis</u> *dáva pozor nezvyčajne*	<i>Ešte šťastie, že nie som chlapec.</i>
Streda	<u>Ang. Jazyk</u> *je mimo* *ale občas niečo povie*	<u>Fr. jazyk</u>	<i>Voľná hodina, ktorú by som rada užitočne využila, ale väčšinou to skončí u debaty s Lu a Endži</i> 	<u>Informatika</u>	<u>Matematika</u>	<u>Literatúra</u>	<u>Telesná výchova</u> Dostal facu loptou bolo odjakživa moje najtajnejšie pranie.
Štvrtok	<u>Fyzika</u> Táto hodina značne prispieva k obohateniu u môjho vnútorného života	<u>Chémia</u> Kležby som vedela, čo sa to deje na tabuli aspoň tak dobre, ako sa viem rozptýliť	<u>Biológia</u>	<u>Matematika</u> 	<u>Fr. Jazyk</u> Je suis très belle.	<u>Sl. Jazyk</u> Panebože mám učebnicu?	<i>Ešte šťastie, že nie som chlapec. II.</i>
Piatok	<u>Geografia</u>	<u>Dejepis</u>	<u>Literatúra</u>	<u>Matematika</u> Môj život je zmatok	<u>Ang. Jazyk</u> Ako to, že mucha na stene nespadne?	<u>Fyzika</u> Poznámka: AAAAGGGH H	PRECO <u>Telesná výchova</u> nie som chlapec???

Lukrécia Ďurčatová

Po	Inf 	Geg Jedna z mojich obľúbených hodín. Pri pohľade na glóbus si v mysli balím kufre a prehľadnoujem životnú úroveň krajín sveta. Dúfam, že raz precestujem svet.	Frj La vie est belle ,až pokým nepríde písomka.	Mat $2x+3-4y$	Sjl Blablablablabla	Anj Easy!
Ut	Sjl 	Anj Hello!	Bio Ďalší z mojich obľúbených predmetov. Spoznávanie rastlín a živočíchov, pričom ten najfascinujúcejší je pre mňa človek.	Che NaCl 	Mat Jeden z mojich najobľúbenejších predmetov. Pripočítajte mňa, odčítajte realitu a všetky problémy majú zrazu svoje riešenia.	Dej Žíme prítomnosťou ,poučíme sa z minulosti.
St	Anj Hi!	Frj 	Nbv Voľná hodina .Rozhovory o možnom aj nemožnom , ľudoch možných aj nemožných.	Inf 010101110	Mat 	Ukl
Št	Fyz Počas tejto hodiny na mňa pôsobia rôzne sily .Väčšinou je moja hlava prítahaná k lavici a nedávam to za vinu gravitácii.	Che Vedeli ste , že láska je len chemická formula ? $C_8H_{11}N$	Bio 	Mat +-	Frj Bonjour!	Sjl
Pi	Geg 	Dej 	Ukl Umenie milujem. A čo milujem najviac je to , že niektorí ľudia sú samí o sebe umením .	Mat 	Anj Hey!	Fyz

Emma Lacová

INTERVIEW S MARKUSOM TONKOVIČOM

alebo: **Ked' chce človek v živote niečo dosiahnuť, musí tomu aj niečo obetovať**

Markus Tonkovič, 17-ročný študent, ktorý pochádza zo Zlatých Moraviec a je žiakom III. B nášho gymnázia. Je to veľmi šikovný a inteligentný chlapec, ktorý prospieva v škole na výbornú. Jeho najväčšou vášňou je však šport, a to konkrétne stolný tenis, ktorému sa aktívne venuje už od malička.

Markus, vo svojom živote si dosiahol už určite veľa športových úspechov. Ktoré z nich patria k tvojim najcennejším? Pamätáš si aj na svoj úplne prvý úspech?

Úspech pre mňa znamená aj to, že mám vôbec možnosť aktívne trénovať a venovať sa tomu, čo ma baví. Momentálne však medzi moje najväčšie úspechy, ktoré som dosiahol, patria dve 2. miesta, a to konkrétne na Medzinárodných turnajoch v Havířove a v Hluku, avšak teraz je moje aktuálne miesto, 3.miesto v slovenskom rebríčku juniorov/dorastencov.

Gratulujeme, si veľmi šikovný. Teraz by som sa však chcela spýtať na začiatky tvojej športovej kariéry. Čo bolo prvým impulzom, ktorý ťa nakopol k tomuto športu?

Všetko sa to začalo na dovolenke v Chorvátsku. Ked' som mal 9 rokov, bol som ubytovaný v hoteli, kde bol stolnotenisev stól, ktorý ma hneď na prvý pohľad upútal. Párkrát sme tam zo zábavy hrali stolný tenis, začalo ma to ohromne baviť. Ocino sa rozhodol, že kúpi teda stól aj domov, kde som potom mohol celé dni spolu s kamarátmi hrať. Raz ma jeden kamarát zavolať na tréning do Čiernych Kľačian, kde som potom začal systematickejšie trénovať.

Je samozrejmé, že ťa v tom tvoji rodičia podporujú. Hrával aj niekto z nich stolný tenis ako ty?

Nie, rodičia občas športovali rekreačne. Podporujú ma preto, lebo ma to baví a robí šťastným, potom sú šťastní aj oni.

Späť k stolnému tenisu. Veľa ľudí určite zaujíma spôsob tvojho tréningu. Dostať sa na elitnú úroveň vyžaduje mnoho úsilia, čo si mnohí z nás nemôže ani predstaviť. Ako často trénuješ a aký je tvoj vzťah k trénerom?

Áno, dostať sa na elitnú úroveň stolného tenisu na Slovensku a konkurovať iným národnostiam v tomto športe, nie je jednoduché. Vyžaduje si to, tak ako každý šport na profesionálnej úrovni, veľký počet kvalitných tréningov. Stolný tenis na tejto úrovni si vyžaduje fyzicky aj psychicky pripraveného hráča. Ja trénujem každý deň 2,5 hodiny, niekedy, najmä počas prázdnin aj 6 hodín denne. Venuje sa mi tím odborných trénerov, vrátane mentálneho trénera a kondičného trénera, či hrajúcich sparingových trénerov. Svojich trénerov rešpektujem, nakoľko majú za sebou vydarené športové kariéry a snažia sa mi odovzdať čo najviac poznatkov. Pracujú na tom, aby som aj ja dosiahol úspechy im podobné.

Každý športovec má svoj vzor. Máš aj ty človeka, ktorému by si sa chcel v športe podobať? Aké ciele plánuješ dosiahnuť?

Každý hráč sa snaží, či už napodobňovať alebo čerpať od slávnych a úspešných športovcov. Ja čerpám najmä od svojich trénerov, ale tak isto mám aj ja svoj vzor. Na prekvapenie ním nie je žiadny stolnotenisový hráč, ale futbalista CH. Ronaldo, ktorého rozhovory a zápasy sledujem pravidelne a považujem ho za jedného z najlepších športovcov na svete. Tak ako každý športovec, aj ja chcem dosahovať úspechy. Mojim cieľom pre túto sezónu je získať 4 medaily

z Majstrovstiev Slovenska a posnažiť sa o čo najlepší výsledok na majstrovstvách Európy.

Ako teraz už profesionálny hráč stolného tenisu musíš veľa hodín venovať tréningom. Ako to spájaš so školou, rodinou, priateľmi? Závidiš spolužiakom množstvo voľného času, ktorý oni majú?

Škola je pre mňa veľmi dôležitá a som vďačný za to, že mi často vychádza v ústrety pri mojej absencii. Za tie roky som sa naučil, ako si správne rozdeliť čas potrebný pre školu, rodinu a priateľov. Rodina ma podporuje v stolnom tenise aj na väčšine turnajov, či zápasov. Áno, určite by to bolo príjemné mať veľa voľného času, ale keď chce človek v živote niečo dosiahnuť, musí tomu aj niečo obetovať. Samozrejme, mám mnoho priateľov, či už z okolia, školy, zahraničia, taktiež aj zo stolného tenisu, s ktorými zažívam vždy veľa zábavy a nezabudnuteľných momentov.

Ďakujem veľmi pekne za rozhovor. Želám ti mnoho ďalších úspechov, či i už v osobnom živote, v škole, ale hlavne v tvojej športovej kariére.

Rozhovor pripravila: Natália Benčat'ová, III. B

VEĎ, ČO NA TOM, ŽE...

V istom zmysle si možno nikdy tak dobre neuvedomíme, že takmer celé roky našej mladosti záviseli na dvoch mesiacoch, ktoré v porovnaní s ostatnými trvali menej o niekoľko momentov ukrátených o povinnosti. Cena za zachované spomienky je len spánok a peniaze z brigády, obyčajne utratené v prvú noc po výplate. A prichádza reč na letné noci, túžba nehovoriť o nich je jediný možný spôsob, ako o nich povedať všetko. Nakoniec aj tak všetky skončia rovnako. Bývame porazení mizinou z toho minima drobných, čo sa nám podarilo vyhrabať z vrecka, a veľa muziky sa dá zahrať jedine na strunách vlasov vejúcich nočným vetrom. Jediná vec, ktorá z vás vtedy robí bohatých, je prítomnosť priateľov. A kým niektorí prelievajú oceány slz a potápajú sa vo vlastných úvahách, pretože ich letná láska zmizla skôr, než ich peniaze z brigády, tí osudom dní menej skúšaní sa prinajlepšom potápajú do jazier, priehrad a morí. Pokiaľ nedokážeme zatopiť zlé myšlienky vo vode, spláchnu ich raz a navždy tým najlacnejším chladeným pitím, aké sa dá v bufete miestneho kúpaliska zohnať, pretože nič drahšie si nevieme dovoliť. Nazvať nás vtedy klamármi, by bolo to najsprávnejšie. Spôsob, akým medzi sebou mlčíme o drobných, sotva postrehnuteľných zázrakoch, vypovedá o ich nesmiernej sile. Tak napríklad voda. S kvapkami vody, lesknúcimi sa na našej marhuľovej pokožke, akoby sa kúsok po kúsku vyparovali do prázdna aj problémy. Ruka, ktorú nám podáva deň na svojom sklonku, nás vedie k ešte lepším očakávaniam z nových dní. Stratiť sa v ich príbehoch znamená nájsť sám seba. Všetko, čo máme, sú akurát naivné sny, narodené z narastajúceho Mesiaca a jeho krásnych družiek.

Veď čo na tom, že život nezačína skorej než poobede a chuť nedeliť sa o svet s nikým iným, prichádza jedine počas ďalšieho “ Zbohom” od slnka? Čo na tom, že nás možno nazvať nielen klamármi, ale aj zlodejmi, pretože si privlastňujeme jedno celé ročné obdobie? Napokon, aj tak

nasledujeme chodník tých pred nami. A keď nad myšlienkou ďalšieho „premrhaného“ leta len pokrútime neveriacky hlavou, vtedy nastane čas prenechať svoj lup niekomu mladšiemu.

Emma Lacová I.A

Záver

O všetkých našich školských aj mimoškolských aktivitách, projektoch, o práci predmetových komisií, rodičovského združenia, ale aj o každodenných aktivitách školskej jedálne vás pravidelne informujeme na našej internetovej stránke školy:

<http://gjkzm.sk/>

Grafická úprava časopisu: Natália Bajanová I.A

